COLABORATORILOR

nului rotund? Dacă sportul-rege nu era inventat pînă acum, cineva trebuie s-o facă, poate chiar înaintea descoperirii Americii. Cosmonaut fiind, aș lăsa pe Lună un disc, patru poeme și un balon cu picățele, plus regulamentul. Eventualii locuitori ai acestui astru posac ar trebui să ne fie după aceea recunoscători. I-am învăța să cînte, să recite și să redevină copii, dacă vor fi fost vreodată".

Între paginile de la revista „Sport", tableta săptămînală din „Sportul" și altele am reușit să-l abordăm pe

IOAN CHIRILĂ

CE URAȚI FOTBALULUI ÎN 1969?

Ca totdeauna original, Chirilă a răspuns la interviul nostru printr-un... interviu. Iată-l:

„Rătăcită în Parnasul sportiv al acestei pagini, fantezia cronicarului s-a blocat fulgerător. Iată motivul pentru care am apelat la fotbalistul nr. 17 al anului, cerîndu-i ajutorul, cu întrebarea directă:

— Ce să scriu pentru toast?

— Nimic. Îmi dai cuvîntul.

— Poftim. Ți-l dau...

— Atunci, scrie: „Noi, fotbaliștii, îi urăm lui Dan Spătaru să facă meci egal cu Tom Jones, așa cum..."

— Nu înțeleg...

— Te rog. Cred că am și eu dreptul, o dată pe an măcar, să am cuvîntul. Deci: „Noi, fotbaliștii, urăm cineaștilor să facă un film mai bun decît „Ocolul", așa cum și noi am fost mai buni decît Trakia Plovdiv în „C.C.E."

— Ești rău. Umbli după potcoave...

— Ai puțintică răbdare. Scrie mai departe: „Îi urăm Margaretei Pîslaru s-o învingă pe Amalia Rodriguez... Că noi tot o să-l batem pe Eusebio, la toamnă, acasă"...

— Văd că ai ajuns și specialist...

— Da, am ajuns. Ai auzit ce a spus Dan Deșliu la Tele?

— Nu.

— Păcat. Spunea nea Dan, și spunea bine, că la fotbal, cinematografie și muzică ușoară se pricepe toată lumea...

— Bine, dar...

— Iartă-mă o clipă. Mi-a intrat un pai în ochi... și-afară de asta, nu cred că ai mai mult de 25 de rînduri."

O peniță prodigios prezentă în paginile ziarului este aceea a lui...

N. CLAUDIU

văzut de N. CORNELIU

Autorul spiritualelor vignete de la „Poșta magazin", al „Avancronicii în tuș", al multor ilustrații foarte inspirate, este — în același timp — un romantic și un mare furios. Fost jucător de rugby (de altfel, gabaritul îl trădează), și poate tocmai de aceea, Claudiu detestă schemele preconcepute, a declarat război, pe viață și pe moarte, tiparelor. Întrebîndu-l

CE FACE UN CARICATURIST DACĂ I SE CERE SĂ SCRIE, el ne-a răspuns:

— Foarte simplu: desenează!...

Și iată ce a născut imaginația sa.

În ordine alfabetică urmează:

DAN DEȘLIU

Cu cîteva zile în urmă, aflîndu-ne împreună pe sălile Radioului, un necunoscut s-a apropiat de Deșliu și l-a felicitat. Pentru... ultima sa tabletă din „Sportul". Și astfel s-a născut ideea întrebării:

SPORTUL A AȘTEPTAT UN POET ȘI A GĂSIT UN PROZATOR; CINE PIERDE?

„Întrebarea pe care mi-o adresați, reclamă ori un răspuns foarte serios, ori unul dimpotrivă. Cum ambele modalități sînt prea complicate pentru mine, voi căuta o cale intermediară...

La urma urmelor, un prozator în locul unui poet nu-i un schimb absolut dezavantajos, mai ales în contextul unei activități practice, ca aceea care ne interesează. Arta făuritorilor de imagini — specie aflată, după unele opinii, pe cale de dispariție — are o eficacitate relativ redusă, sub raportul consecințelor imediate. Dacă am optat pentru „proză", în materie de sport, am făcut-o deliberat, cu intenția de a contribui cît de cît la rezolvarea „chestiunilor arzătoare" din acest domeniu. Sînt vreo 12 ani de cînd abordez, cu consecvență, diferite probleme ale vieții noastre sportive. Sincer vorbind, n-aș putea spune că am observat prea adesea urmările pozitive ale intervenților mele. E adevărat, însă, că și alți confrați se află cam în aceeași situație, iar o decepție comună pare mai lesne de suportat decît una solitară...

Oricum, în ultimă analiză, am început să am îndoieli cu privire la avantajele „schimbului" cu pricina. Dacă lucrurile vor merge tot așa, n-ar fi exclus să mă răzgîndesc! Metafora poetică se pretează, precum știți, la interpretări varii: fiecare înțelege ce vrea (sau ce poate), în timp ce autorul caută să-și lămurească lui însuși raportul dintre unde dai și unde crapă...

Cred că și așa, și altminteri, cam tot acolo ieșim!"

Trebuia neapărat să dau de urma lui

VIRGIL LUDU

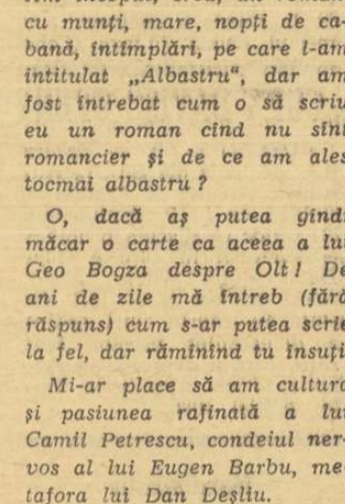

Scrisoarea trimisă la Brașov s-a înapoiat cu apostila *„Plecat din localitate fără să lase adresă"*. Probabil că Gil s-a refugiat undeva în munți, la vreo cabană, dacă nu cumva într-un cort. Cînd toate speranțele de a-l descoperi se epuizaseră, Ludu a picat în redacție ca un „deus ex machina" nebănuind, probabil, ce-l așteptă.

Deci:

CA ATLET AȚI ALERGAT ÎN UMBRA LUI HARBIG, CA SCRIITOR ÎN UMBRA CUI AȚI DORI SĂ PĂȘIȚI?

Fostul campion și recordman național de atletism s-a așezat la o masă, a cerut hîrtie (creion avea) și a scris:

„Am alergat, cîndva, la umbra dogoritoare a celor 46 de secunde ale lui Harbig. Sau la umbra fantomatică a recordurilor lui Moina.

Și încă în umbra multor umbre mi-am pierdut răsuflarea și iluziile.

Dar așa este viața! Ca o pictură de Rembrandt. Umbră și lumină, lumini și umbre, pînă în clipa cînd noi înșine vom fi devenit o umbră...

Ca scriitor, mi-aș dori mai întîi de toate să fiu... scriitor. „Cartea munților" înseamnă încă prea puțin.

M-ar bucura să apară, cu caricaturile lui Matty, „Dacă lucrurile ar vorbi". Aș vrea să-mi văd publicate lucrările despre carte, prietenie, profesiune. Și aș fi fericit dacă „Oameni și atletism" (în prezent la editură) ar entuziasma și ar converti.

De fapt, eu sînt o victimă a prietenilor și a literaturii din tinerețe. Și acum, sînteți de acord, e prea tîrziu ca să mă mai schimb.

În mine a existat se pare, din totdeauna, un ziarist acceptabil, un eseist prost și un scriitor... inexistent. Ce va rămîne? Fiindcă sînt delicat cu mine, lăsați-mă să n-o mai spun.

Dar întrebarea cere alt răspuns și se cade să-l dăm, chiar și așa, cu întîrziere. În umbra cui?

Mi-ar place să scriu despre munți, schi și cer ca Mihail Sebastian în „Accidentul". Am început, cred, un roman, cu munți, mare, nopți de cabană, întîmplări, pe care l-am intitulat „Albastru", dar am fost întrebat cum o să scriu eu un roman cînd nu sînt romancier și de ce am ales tocmai albastru?

O, dacă aș putea găsi măcar o carte ca aceea a lui Geo Bogza despre Olt! De ani de zile mă întreb (fără răspuns) cum s-ar putea scrie la fel, dar rămînînd tu însuți.

Mi-ar place să am cultura și pasiunea rafinată a lui Camil Petrescu, condeiul nervos al lui Eugen Barbu, metafora lui Dan Deșliu.

Și ce n-aș da să străbat lumea, ca Ernst Hemingway, chiar dacă, pînă la urmă, nu mi s-ar acorda, ca și lui, premiul Nobel.

Deși Ioan Chirilă nu va fi de acord, m-ar bucura chiar și succesele sale de librărie. Mă terorizează pariul de pe acum pierdut cu Gheorghe Epuran, care se află la a noua sa carte.

În umbra cui aș vrea să fiu? Întrebarea este alta: Cine are accepta să mă aibă în umbra sa?"

Și acum:

AL. MIRODAN

Mirodan ni l-a dat pe domnul Gore. 52 de săptămîni, în fiecare duminică, am citit reflecțiile lui seci, spirituale, amare, mai ales despre fotbal. Formidabil de bine informat, mereu în actualitate, disecînd ungherele cele mai tenebroase ale conștiințelor, dl. G. a supărat foarte multă lume. Ceea ce este bine.

Un activist sportiv ne întreba la o șuetă:

— Cît îi plătiți lui Mirodan pentru dialogul său de duminică?

— Conform tarifului, am răspuns.

— I-am da noi dublu ca să nu mai scrie!

(Iată cel mai desăvîrșit compliment care poate fi făcut unui publicist).

Nu de mult, un grup de elevi ne-au întrebat (la modul cel mai serios!) dacă domnul Gore există și

CUM S-AR PUTEA STA DE VORBĂ CU EL?

Am transmis întrebarea creatorului său. Mirodan a răspuns în ... stilul domnului Gore:

„Foarte greu: dl. G. este accesibil, dar inabordabil. În plus, el ține atît de mult la libertatea sa de mișcare, încît dacă poate fi invocat oricînd, nu poate fi convocat niciodată".

Eram cît pe-aici să-l uităm (pe cine, credeți) pe

NEAGU RADULESCU

În fiecare zi la redacție (mai des chiar decît unii... salariați), Neagu a devenit „unul de-ai noștri", cu care ne tutuim și ne înțepăm. Așa se explică și întrebarea pe care i-am pus-o (folosind pronumele și tonul de reverență).

MAESTRE, DIN MOMENT CE SCRIEȚI ATÎT DE BINE, DE CE MAI ȘI DESENAȚI?

„De ce și desenez? Ca să-mi supăr confrații în ale condeiului care știu numai să scrie.

De ce și scriu? Ca să-mi necăjesc confrații caricaturiști care (hai să zicem) știu numai să deseneze".

Apoi, devenind dintr-o dată agresiv, Neagu a adăugat:

„Dar, îmi permiți o întrebare: dumneata, medic, de ce faci gazetărie sportivă? Eu dacă aș fi doctor, nici n-aș scrie și nici n-aș desena..."

(Cum autorul unui interviu pune el întrebări, n-am socotit de cuviință să răspund).

Ne apropiem de sfîrșit. Ultimul care a toastat la masa noastră rotundă este:

GEORGE SBÂRCEA

Om al artelor, muzician, compozitor *(cu titlu de informație vom aminti cititorilor mai tineri că sub pseudonimul Claude Romano este autorul a peste 100 de melodii, cele mai cunoscute fiind „Ionel, Ionelule", „Anișoara", „Un tango de adio")*, critic muzical, strălucit poliglot, causeur neîntrecut, deținînd un sac fără fund de amintiri, Sbârcea s-a prezentat absolut deschis în fața auditoriului, declarîndu-se nesportiv.

— Atunci, am întrebat noi

ÎN CÎTE DUMINICI UN NESPORTIV POATE DEVENI TOTUȘI UN SPORTIV?

Iată mărturisirea lui George Sbârcea:

„Cînd mi s-a sugerat posibilitatea unei colaborări de

durată la ziarul „Sportul", sub forma unei rubrici permanente, m-am întrebat ce-ar căuta un nesportiv în coloanele unui cotidian de sport. Cu asta mi se pare că titlul fusese găsit pe jumătate, deși nu-mi dădeam seama, fiindcă eră sigur că va trebui să-mi mărturisesc de la început incompetența într-un domeniu atît de vast și de divers cum e sportul, cu un limbaj de specialitate și cu o conduită specifică.

Asta fusese într-o simbătă, iar a doua zi, în calmul hibernal al unei după-amieze de duminică, am reluat meditația mea asupra sugestiei ce mi se făcuse. Meditația s-a prelungit pînă în tîrziul serii, fără să fi găsit încă un titlu adecvat rubricii pe care urma s-o susțin în cotidianul sportului românesc. Exasperat în cele din urmă, am exclamat, pentru mine, fără nici o premeditare:

— Asta a fost duminica unui nesportiv!

Și iac-așa s-a născut rubrica și genericul ei săptămînal, care îi îndreptățește azi pe colegii mei de la „Sportul" să-mi adreseze o întrebare... de specialitate. Știu că ei așteaptă de la mine, pentru agrementul cititorilor cu dispoziții festive, un răspuns de duh. Am să-i dezamăgesc și-am să le spun, cu cea mai mare seriozitate, că așa cum transmutația metalelor este posibilă, transformarea în sportiv a nesportivului e și ea cu putință. Nu știu în cîte duminici și-n cîte zile de peste săptămînă, însă proba am făcut-o chiar eu, într-o recentă călătorie prin cîteva țări străine, unde m-am descoperit interesîndu-mă de lucruri care nu mă priveau înainte: în Finlanda am dorit să-i fac o vizită lui Paavo Nurmi, în Suedia am călătorit mai multe ore, pe timp de iarnă, la Göteborg, ca să asist la meciul de hochei dintre două echipe naționale, la Hamburg am cerut să mi se arate stadionul, ca la Viena să mă pomenesc cumpărînd, pe lîngă revistele de artă, literatură, teatru, și ziarul sportiv.

Am devenit astfel sportiv, cel puțin în dorința mea de informare, dorința unui contact neîntrerupt cu mișcarea, cu tinerețea vieții. Iată că, totuși — acel „totuși" nițel ironic și insinuant din chestionarul numărului festiv — poți deveni sportiv în cîteva duminici, în total vreo 52 pînă acum, chiar de la masa de scris, cu condeiul criticului de artă în mînă".

Ar mai fi, fără îndoială, mulți vorbitori. Dar, o pagină de ziar are dimensiuni absolut precise. Cu speranța că cititorilor noștri le va fi plăcut să se revadă cu cîteva dintre cele mai iubite condeie, vom mulțumi tuturor distinșilor noștri colaboratori, urîndu-le lor și altora, viitori, pe care îi așteptăm tradiționalul „LA MULȚI ANI!"

Grupaj realizat de **Valeriu CHIOSE**
Ilustrații de **Neagu RADULESCU**

Bilanț sportiv 1968

JOCURILE OLIMPICE

4 MEDALII DE AUR

Atletism: **Viorica Viscopoleanu** — săritura în lungime.
Atletism: **Lia Manoliu** — aruncarea discului.
Scrimă: **Ionel Drîmbă** — floretă individual.
Canoe: **Ivan Patzaichin, Serghei Covaliov** — dublu-1000 m.

6 MEDALII DE ARGINT

Atletism: **Mihaela Penеș** — aruncarea suliței.
Atletism: **Ileana Silai** — 800 m.
Tir: **Marcel Roșca** — pistol viteză.
Caiac: **Anton Calenic, Dimitrie Ivanov, Haralamb Ivanov, Mihai Turcaș** — patru-1000 m.
Lupte greco-romane: **Ion Baciu** — cat. 57 kg.
Box: **Ion Monea** — cat. semigrea.

6 MEDALII DE BRONZ

Scrimă: **Ecaterina Iencic, Ileana Drîmbă, Olga Szabo, Ana Ene, Maria Vicol** — floretă echipe.
Caiac: **Viorica Dumitru** — simplu-500 m.
Box: **Calistrat Cuțov** — cat. semiușoară.
Lupte greco-romane: **Simion Popescu** — cat. 63 kg.
Lupte greco-romane: **Nicolae Martinescu** — cat. 97 kg.
Bob: **Ion Panțuru, Nicolae Neagoe** — 2 persoane.

6 locuri IV

3 locuri V

2 locuri VI

CAMPIONATE MONDIALE

1 MEDALIE DE AUR

Popice: **Tinca Balaban, Florica Negutoiu, Crista Szöcs, Elena Trandafir, Margareta Szemany, Cornelia Moldoveanu** — echipe.

1 MEDALIE DE ARGINT

Popice: **Petre Purje, Gheorghe Silvestru, V. Mântoiu, C. Rădulescu, Ion Micoroiu, C. Vinătoru** — echipe.

1 MEDALIE DE BRONZ

Pescuit staționar: **România** — echipe.

CAMPIONATE EUROPENE

1 MEDALIE DE AUR

Canotaj: **Ioana Tudoran, Mitana Botez, Maria Hublea, Ileana Nemeth, Stefania Borisov** — 4+1 vîsle.

7 MEDALII DE ARGINT

Bob: **Ion Panțuru, Gheorghe Maftei, Petre Hristovici, Nicolae Neagoe** — 4 persoane.
Atletism: **Virginia Bonci** — sală-săritura în înălțime.
Tenis de masă: **Maria Alexandru, Dorin Giurgiucă** — dublu mixt.
Haltere: **Zoro Fiat** — cat. cocoș stilul împins.
Lupte libere: **Petre Coman** — cat. 63 kg.
Canotaj: **România** — 4+1 rame.
Canotaj: **România** — 8+1.

2 MEDALII DE BRONZ

Atletism: **Viorica Viscopoleanu** — sală-săritura în lungime.
Lupte libere: **Francisc Bolla** — cat. 87 kg.

RECORDURI MONDIALE

Atletism: **Viorica Viscopoleanu** — lungime — 6,82 m.
Popice: **România (Tinca Balaban, Florica Negutoiu, Crista Szöcs, Elena Trandafir, Margareta Szemany, Cornelia Moldoveanu)** — echipe 2506.
Atletism: **Ileana Silai** — 500 m 1:12,6 (neoficial).

RECORDURI OLIMPICE

Atletism: **Viorica Viscopoleanu** — lungime 6,82 m.
Atletism: **Lia Manoliu** — disc 58,28 m.

RECORDURI EUROPENE

Atletism: **Viorica Viscopoleanu** — lungime 6,82 m.
Atletism: **Ileana Silai** — 500 m 1:12,6 (neoficial).
Atletism: **Ileana Silai** — 600 m 1:30,8 (neoficial).

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

2 LOCURI I

Scrimă: **Steaua București** — floretă fete.
Handbal: **Steaua București** — bărbați.

3 LOCURI II

Scrimă: **Steaua București** — floretă bărbați.
Polo: **Dinamo București.**
Volei: **Dinamo București** — bărbați.

CAMPIONATE BALCANICE

SENIORI

44 medalii de aur
35 medalii de argint.
24 medalii de bronz.

TINERET

7 medalii de aur
3 medalii de argint
4 medalii de bronz.

JUNIORI

4 medalii de aur.
5 medalii de argint
2 medalii de bronz

FESTIVALUL MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR

11 medalii de aur
5 medalii de argint
12 medalii de bronz.

CAMPIONATE MONDIALE UNIVERSITARE

1 medalie de argint: handbal bărbați.

CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI

2 MEDALII DE AUR

Atletism: **Serafina Moritz** — aruncarea suliței.
Atletism: **Ion Dima** — 3000 m.

2 MEDALII DE ARGINT

Atletism: **Tamaș Szabo** — 100 m.
Atletism: **Petre Lupan** — 1500 m obstacole.

5 MEDALII DE BRONZ

Atletism: **Mariana Goth** — 100 m și 200 m.
Atletism: **Mariana Filip** — 400 m.
Atletism: **Cornelia Popescu** — pentatlon.
Tir: **Marin Marin** — 60 f. culcat.

CRITERII EUROPENE DE JUNIORI

1 MEDALIE DE AUR

Tenis de masă: **Carmen Crișan,** simplu fete.

1 MEDALIE DE BRONZ

Tenis de masă: **România** — echipe fete.

CUPA EUROPEI

1 MEDALIE DE BRONZ

Pescuit staționar: **România** — echipe.

OLIMPIADA NEVĂZĂTORILOR

1 MEDALIE DE BRONZ

România — echipe.

CAMPIONATE EUROPENE FEROVIARE

2 MEDALII DE AUR

Fotbal: **Rapid.**
Haltere: **Alexandru Toma** — cat. pană.

2 MEDALII DE BRONZ

Baschet: **Rapid** — bărbați.
Volei: **Rapid** — bărbați.